



Gebroken spiegels

Soms wandel ik weer door de glazen straten met het glasgerinkel van de opstand en het protest in mijn gehoor. Een opgehitste meute rolt met geweld woede en angst door de stad.

De parken, perken en pleinen belanden in grote chaos en weerstand tot puinhoop verzet. Bakstenen ontwijken mens en dier niet.

De politie met helmen, wapenstok en schilden slaat en drijft hen uiteen, stapt door de spiegels van de macht, met fanatieke en vereende kracht,

waarin kreten; een uitslaande brand en slogans verboden. Verbannen leven wij opgesloten thuis, vol verlangen naar de buitenlucht.

Tot de terugkomst wordt bezongen, gezichten,
in de gebroken spiegels,
worden herontdekt;
een stukje van onze herinnering,
ligt in diggelen.

28 maart 2021
MM

Gedicht Michel Martinus
Digiart Leny Bra